

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iunie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, în cauza penală în privința lui

Bocancea Vasile XXXX,

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 15.06.2020 – 03.06.2021;

Instanța de apel: 29.06.2021 – 04.08.2021;

Instanța de recurs: 06.10.2021 – 08.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 iunie 2021, Bocancea Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Bocancea Vasile în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 128 (o sută douăzeci și opt) lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Botnari Ion în sumă de 300 (trei sute) lei, și dispusă încasarea sumei din contul inculpatului Bocancea Vasile în beneficiul părții civile Botnari Ion, în rest, acțiunea civilă ce are drept scop încasarea din contul inculpatului Vasile Bocancea suma de 4000 (patru mii) lei, a fost admisă în principiu, urmând să fie soluționată în procedură civilă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Bocancea Vasile la 17.03.2020, aproximativ pe la orele 18:30, fiind în stare de ebrietate și aflându-se la intersecția străzilor Ștefan cel Mare - Carasiova din

mun. Bălți, acționând în baza unei intenții îndreptate spre sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Botnari Ivan, căruia i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste față și corp, cauzându-i o vătămare corporală neînsemnată, manifestată prin echimoză pe față și pe corp, iar ulterior intenționat i-a sustras din buzunarul stâng-interior al scurtei sale 300 de lei, cu care s-a eschivat de la locul comiterii infracțiunii.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Bocancea Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- inculpat, solicitând reîncadrarea acțiunilor de la alin. (2) lit. e) la alin. (1) art. 187 Cod penal, și respectiv atenuarea pedepsei penale, negând aplicarea violenței fizice în privința părții vătămate, ceea ce se confirmă prin sesizarea ulterioară și nu imediată a organelor de poliție, având suficient timp de a-și cauza de sine stătător vătămarea corporală la el depistată, inclusiv prin cădere de la propria înălțime;

- avocatul Tatiana Boldesco în numele inculpatului, cu aceiași solicitare de excludere a agravantei: aplicarea violenței nepericuloase pentru viață, cu reîncadrarea acțiunilor de la alin. (2) lit. e) la alin. (1) art. 187 Cod penal și atenuarea pedepsei penale prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dat fiind lipsa datelor obiective ce ar dovedea maltratarea victimei, care era în stare avansată de ebrietate alcoolică, putând de sine stătător să-și cauzeze vătămări corporale, sesizând întârziat organele de drept.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021 au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Tatiana Boldesco și al inculpatului declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare adoptată, pe motivul unei aprecieri obiective a probelor administrate la faza urmăririi penale, ce au servit obiect de cercetare judiciară și cu referire la normele procesual – penale aplicabile speței date, ce confirmă vinovăția inculpatului Bocancea Vasile în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, a respins ca neîntemeiate cerințele de recalificare a faptei de la alin. (2) lit. e) la alin. (1) art. 187 Cod penal.

Instanța de apel a reținut aprecierea corectă oferită de instanță declarațiilor inculpatului, ca o încercare a eschivării de răspundere penală, or probatoriul administrat pe caz, a confirmat integral acuzațiile aduse în sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea ei.

Astfel încât, declarațiile inculpatului prin care susține, că după consumul băuturilor alcoolice cu Botnari Ivan în seara de 17.03.2020 la unul din magazinele localității Reușel, Fălești și văzând în timpul îmbrâncelii reciproce, în drum spre casă, în buzunarul scurtei lui mijloace bănești, pe care le-a însușit, fără a-i cauza vătămări corporale (f.d. 134-135), au fost combătute prin declarațiile părții vătămate Botnari Ivan, potrivit cărui, după consumul băuturilor alcoolice împreună cu Bocancea Vasile în seara de 16.03.2020, îndreptându-se spre casă, acesta i-a cerut bani și pentru că îi refuzase, l-a lovit cu pumni în regiunea corpului și feței, sustrăgându-i din buzunarul scurtei 300 lei cu care părăsi locul faptei, iar el ajuns la domiciliu, a anunțat poliția (f.d. 121-122; 167-169).

De rând cu aceasta, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului referitor la comiterea faptei imputate se confirmă și prin probatoriul material scris, administrat în cauză de către partea acuzării, ce a fost supus cercetării judecătorești în cadrul ședințelor de judecată în fond și apel, potrivit cărui la 17.03.2020 în jurul orelor 18:53 în SG al IP Bălți a fost înregistrată informația telefonică parvenită de la Botnari Ivan, privind maltratarea sa (f.d. 5); ulterior, la 20.03.2020 depunând plângere cu solicitarea atragerii la răspundere penală a lui Bocancea Vasile, care la 17.03.2020, aproximativ pe la orele 18:30, în timp ce se afla la intersecția străzilor Ștefan cel Mare cu Carasiova din mun. Bălți, în rezultatul unui conflict, i-a aplicat câteva lovituri în regiunea feței, după care în mod deschis i-a sustras din buzunarul scurtei suma de 300 lei, cu care s-a eschivat de la fața locului (f.d. 3); fiind recunoscut prin ordonanța din 23.03.2020 în calitate de parte vătămată și civilă pentru prejudiciul cauzat în mărime de 300 lei (f.d. 29-31); iar starea de ebrietate alcoolică în care se afla inculpatul Bocancea Vasile la momentul comiterii faptei, se confirmă prin rezultatul testului "Drager" și p/v nr. 678 din 17.03.2021, având o cantitate de vapori de alcool în aerul expirat de 0,64 mg/l (f.d. 14-16).

Concomitent, instanța de apel a atestat că la baza învinuirii inițiale aduse inculpatului prin actul de sesizare a instanței, au stat rezultate raportului de constatare medico-legală nr. 202010P0140 din 20.03.2020, potrivit cărui la Botnari Ivan s-a depistat echimoze pe față și corp, care au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată (f.d. 24); ulterior la concretizarea ei conform art. 325 alin. (1) Cod procedură penală (f.d. 75), reținându-se concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 202010D0260 din 14.06.2020 potrivit cărui, la victimă s-a depistat echimoză pe față cu localizare în regiunea ochiului drept și trei echimoze în regiunea toracelui și umărului drept, ce puteau apărea posibil în timpul indicat și circumstanțele indicate, în urma acțiunii nu mai puțin de patru ori a unui

corp (corpuri) contondente, calificându-se va vătămări neînsemnate; excluzându-se apariția lor prin cădere de la înălțimea propriului corp (f.d. 76-77).

Totuși, ținând cont de faptul, că instanța de fond i-a reținut inculpatului în acțiuni descrierea inițială a faptei și nu cea ulterior modificată prin mărirea numărului vătămarilor corporale, el negând cauzarea lor, iar procurorul neatacând în acest sens sentința, instanța de apel, în respectarea principiului neagravării situației în propriul apel, prevăzut la art. 410 Cod procedură penală și în limita circumstanțelor reținute de instanță, a constatat ca fiind dovedit jaful comis de către V. Bocancea, prin sustragerea deschisă a mijloacelor bănești de la I. Botnari în sumă de 300 lei, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate, acțiunile lui corect fiind încadrate la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a menționat că argumentele invocate de apelanți referitor la lipsa bazei probante ce i-ar demonstra vinovăția inculpatului, sunt lipsite de temei real, venind în contradicție cu aspectele factice a cauzei, or tocmai, că probele expuse mai sus denotă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, fiind lipsa oricăror îndoieli referitor la veridicitatea declarațiilor depuse de partea vătămată în consecutivitatea lor, ce coroborează cu restul probelor dobândite prin intermediul acțiunilor procesuale petrecute pe caz, ce nu au stârnit nici o obiecție din partea apărării la etapa urmăririi penale și la finele ei, mai cu seamă că la urmărirea penală și în instanța de fond, inculpatul și-a recunoscut parțial vinovăția, nefiind de acord doar cu agravanta privind "aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei", deși recunoaște că între el și victimă avuse loc careva îmbrânceli ca urmare a conflictului iscat.

De altfel, mecanismul apariției vătămarilor corporale, a fost descris în raportul de expertiză medico-legală nr. 202010D0260 din 14.06.2020, excluzându-se posibilitatea cauzării lor de către victimă de sine stătător, prin cădere de la înălțimea propriului corp, ele fiind provocate în urma acțiunii nu mai puțin de patru ori a unui corp (corpuri) contondente, fapt ce denotă aplicarea violenței de către inculpat.

În ce privește anunțarea organelor de drept despre jaf, nu imediat după sustragerea banilor, ci la momentul revenirii la domiciliu, instanța de apel a reținut că această împrejurare nu reduce caracterul social-periculos a faptei și nu implică reîncadrarea ei prin excluderea calificativului lit. e) de la alin. (2) art. 187 Cod penal, or violența nepericuloasă aplicată victimei de către inculpat cu sustragerea mijloacelor bănești și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate pe caz.

Concomitent, instanța de apel a menționat că din conținutul procesului-verbal a ședințelor de judecată din instanța de fond, nu se desprinde solicitarea inculpatului de audiere a careva martori sau vizionarea a careva secvențe video, referință la care el nu a făcut nici la faza urmăririi penale, ele ne regăsindu-se la materialele cauzei. Mai mult, în instanța de apel inculpatul nu a putut nominaliza careva persoane ce ar putea fi audiate în calitate de martori, considerând că despre împrejurările cauzei ar putea declara persoanele ce se aflau în magazin, în timpul consumului băuturilor alcoolice cu victima I. Botnari, de unde s-ar fi putut ridica și înregistrările video, dar pe care nu-i cunoaște. Totodată, potrivit părții vătămate I. Botnari, inculpatul i-a aplicat violență și l-a deposedat de bani, într-o ulicioară, în drum spre casă, unde nu au fost văzuți de nimeni.

Instanța de apel a constatat că respectivele împrejurări au denotat caracterul pur declarativ al pretinselor invocări de audiere a careva martori sau vizionarea a careva secvențe video, care de fapt nu au fost administrate pe caz, iar obiecții în acest sens nu au fost invocate la finisarea urmăririi penale și luarea cunoștințelor cu materialele cauzei, fapt ce rezultă din conținutul procesului-verbal de la f.d. 58.

Instanța de apel a apreciat respectivele argumente, la fel ca și declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției, ca o încercare de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală.

În contextul celor expuse, instanța de apel a reținut ca fiind corect reținută situația de fapt, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, motiv pentru care o va păstra în această parte neschimbată, la fel ca și în latura pedepsei penale, la stabilirea categoriei și termenului cărei, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, rezultată din scopul pe care îl urmărește privind restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale. Totodată, instanța a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei și lipsei unei căințe sincere, personalitatea inculpatului ce nu este la prima abatere de lege (f.d. 49; 50-51; 80-118), anterior fiind condamnat nenumărate ori, inclusiv la pedeapsa închisorii ce nu a avut un efect serios de prevenire a activității criminale, constituind o îndeletnicire în vedere asigurării proprii existențe.

Nu în ultimul rând, instanța de apel a reținut, că pedeapsa închisorii ce urmează a-i fi stabilită inculpatului, va avea un efect preventiv serios atât pentru el, cât și pentru alte persoane predispuse spre comiterea unor

infracțiuni analogice, constituind o garanție și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi, sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită. Respectiv, instanța corect a concluzionat, că corectarea inculpatului este posibilă numai fiind izolat de societate, considerând, că pedeapsa închisorii va contribui efectiv la conștientizarea de către el a faptelor comise și prevenirea comiterii lor pe viitor, astfel fiind asigurat scopul pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Bocancea Vasile prin care, neinvocând incidența dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și a sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei și recalificării faptei din art. 187 alin. (2) lit. e) în art. 187 alin. (1) Cod penal.

5.1 În susținerea recursului inculpatul invocă că:

- prima instanță i-a stabilit o pedeapsă greșită, ce nu este echitabilă, deoarece a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, iar reieșind din probele și recunoașterea vinei, urma a fi condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal;

- declarațiile părții vătămate nu sunt certe, bazate pe presupuneri, fiind diferite în instanțele de judecată;

- nu se face vinovat de vătămarile corporale ale părții vătămate, deoarece ultimul era în stare de ebrietate, nu s-a adresat imediat după ajutor organelor competente și vătămarile îi puteau fi cauzate de către alte persoane;

- instanța de judecată nu era în drept să-i respingă solicitarea de a fi invitați și audiați martorii de partea apărării;

- recunoaște faptul sustragerii a 300 lei de la partea vătămată și în cazul rejudecării, va solicita aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara

erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, deși nu este indicat în mod expres, se atestă că recurentul invocă temeiurile pentru casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul constată că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată de menținere a sentinței, instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, cercetate, verificate și analizate în decizia pronunțată.

Cu referire la dezacordul recurentului cu privire la analiza probelor și a stării de fapt apreciate de instanțele inferioare, Colegiul penal remarcă că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Argumentul expus în recurs, precum că *instanța de judecată nu era în drept să-i respingă solicitarea de a fi invitați și audiați martorii de partea apărării*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece, examinând minuțios materialele cauzei, se constată că prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 noiembrie 2021 s-a admis cererea apărătorului inculpatului cu privire la audierea martorului Ghenadie Spătaru, pe care avocatului Boldescu Tatiana s-a asigurat să îl prezinte instanței la ședința următoare din 10 februarie 2021 (f.d. 120). Ședința din 10 februarie 2021 a fost amânată pentru data de 15 aprilie 2021, pe motivul neprezentării inculpatului și a apărătorului acestuia (f.d. 125). Ulterior, fiind prezenți la ședința de judecată din 20 mai 2021 apărătorul și inculpatul, a fost respinsă

cererea avocatului Boldesco Tatiana de amânare a ședinței pentru asigurarea prezenței martorului Spătaru Ghenadie (f.d. 133).

Potrivit art. 327 Cod de procedură penală, *instanța de judecată, la cererea părților, poate amâna ședința de judecată pe o perioadă de până la o lună pentru ca acestea să prezinte probe suplimentare în cazul în care ele consideră că probele prezentate în instanță sunt insuficiente pentru confirmarea pozițiilor lor. Probele prezentate suplimentar se cercetează în ședința de judecată în mod obișnuit. Dacă părțile nu prezintă probe suplimentare în termenul cerut, instanța soluționează cauza în baza probelor existente.*

Colegiul penal constată că la caz, instanța a respectat dreptul părții apărării de a prezenta spre audiere martori, însă partea apărării nu a respectat angajamentele asumate, nici nu s-au prezentat la ședința de judecată din 10 februarie 2021, instanța oferind un termen suficient pentru prezentarea probelor suplimentare.

Colegiul penal consideră întemeiată și argumentată concluzia instanței de apel de reținere a situației de fapt, precum și a încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal. La acest capitol, instanța de recurs stabilește că instanța de apel corect a constatat că *mecanismul apariției vătămarilor corporale, a fost descris în raportul de expertiză medico-legală nr. 202010D0260 din 14.06.2020, excluzându-se posibilitatea cauzării lor de către victimă de sine stătător, prin cădere de la înălțimea propriului corp, ele fiind provocate în urma acțiunii nu mai puțin de patru ori a unui corp (corpuri) contondente, fapt ce denotă aplicarea violenței de către inculpat.*

Totodată, just s-a indicat că *anunțarea organelor de drept despre jaș, nu imediat după sustragerea banilor, ci la momentul revenirii la domiciliu, nu reduce caracterul social-periculos a faptei și nu implică reîncadrarea ei prin excluderea calificativului lit. e) de la alin. (2) art. 187 Cod penal, or violența nepericuloasă aplicată victimei de către inculpat cu sustragerea mijloacelor bănești și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate pe caz, iar potrivit declarațiilor părții vătămate Botnari I., inculpatul i-a aplicat violență și l-a deposedat de bani, într-o ulicioară, în drum spre casă, unde nu au fost văzuți de nimeni.*

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată, faptelor comise de inculpatul Bocancea Vasile li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Totodată, Colegiul penal stabilește că și pedeapsa aplicată inculpatului a fost motivată, individualizată și în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele inferioare, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2 - 4.1 din prezenta decizie), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, în cauza penală în privința lui *Bocancea Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **11 februarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie